

Dagesch extraordinarium, exprimens cum affectu loquentis etiam signum externum accedit: Quod Coccejus triplici ratione exponit: Videbo mibi ad meam vitam, gaudium, gloriam perpetuam: vel videbo meum; vel denique video pro me i. e. à meis partibus stantem. Prior tamen ratio prægnantissima videtur. Ad nostrum locum, notanter inquit D. Scherzer l. c. Agnoscimus etiam, non sine causa additum σοι Matth. XVI. 18. Ego TIBI dico Tu es Petrus. Sed emphasis illa tantum Papæ Romano emphaseos, quantum Lucis meteora emphatica fænerantur Soli. Hactenus ille. Adde Locum Matth. XXI. 5. Ecce Rex tuus venit TIBI, hoc est, tuo bono mansuetus. Contra Apoc. II. 16. ἔχουσι σοι ταχὺ, veniam adversus te, hoc est, Tuo damno, citò pro ut diserte Christus Apoc. III. 3. inquit ἡξω θησε &c.

λέγω ] Dico, LXX. hac voce Ebr. אַמְנָה expresserunt, quod de quavis notificatione vel professione accipi tuto potest; monente Magnifico Dno. D. Geiero in Cohel. c. X. v. 3. In N. T. verbum λέγω pro circumstantia Textus sua variat significata. Hinc sensum obtinet modo jubendi, monendi, ad imitationem Ebraei οὐαὶ Jon. II. II. Eph. I. 10. c. II. 15. Jof. XI. 9. Hoc sensu Paulus Rom. XII. 3. λέγω γάρ, edico, jubeo, moneo enim per potentiam præcipiendi & consulendi omnibus meæ fidei & institutioni commissis. Conf. Act. XV. 24. c. XXI. 21, docendo & jubendo dico Matth. XXIII. 3. Rom. XII. 3. modo appellandi sive nominandi Phil. III. 18. οἱ πολλάκις ἐλεγον ὑμῖν, quos ante hac saepè præsens vobis appellavi Hebr. IX. 2. Luc. XX. 37. modo interrogandi Marc. XIV. 14. Διδάσκαλος λέγει, Praeceptor querit; modo respondendi Joh. I. 22. Matth. IX. 28. modo eversandi sive existimandi, Act. X. 28. modo cogitandi Joh. XI. 31. ubi pro λέγοντες, exemplaria quædam δέξαντες legunt Matth. III. 9. c. IX. 21. modo narrandi Hebr. VII. 13. de quo enim narrantur haec, quin & consolandi Johan. XVI. 26. sensu loquendi ad cor, ut habet locutio Ebraica satis recepta & Syriaca Joh. XI. 19. I. Thess. II. II. Conf. Lic. Olearius Exercit. ad Epist. Domin. p. 56. 443. & 475. Observ. vero hoc loco; formulam λέγω δὲ in N. T. significanter accipiendam esse. Hac enim Paulus uti solet, quoties agreditur interpretationem vel illustrationem eorum, quæ dixerat. Vid. Rom. XV. 8. Gal. V. 16. Eph. V. 32. similes loquendi formulæ sunt: λέγω σοι, λέγω ὑμῖν, à Christo freqventer adhibitæ in Evangelica historia, quæ obserpante Job. Camerone in Myroth. Evang. in Matth.